

- підходів щодо надання невідкладної медичної допомоги;
- способів взаємодії з іншими фахівцями, різними профільними службами, організаціями, установами, наприклад зі страховими компаніями;
- володіння теоретичними знаннями й практичними компетентностями за своїм фахом щодо правил внутрішнього трудового розпорядку, питань лікувальної, діагностичної, профілактичної й організаційної роботи;
- юридичної відповідальності у випадку неналежного виконання професійних обов'язків, що зумовило заподіяння шкоди пацієнтам.

Нині певною мірою загострюється проблема щодо належного виконання медичним персоналом власних професійних обов'язків. З цією метою здійснюється постійний моніторинг та оцінювання в процесі управління медичними кадрами шляхом перевірки якості надання медичних послуг та їх результативності. Помилки медичного персоналу, нехтування своїми фаховими обов'язками, недбале відношення до пацієнтів можуть суттєво зашкодити здоров'ю. За дослідженнями експертів Всесвітньої організації охорони здоров'я, в Україні внаслідок лікарської недбалості щодня помирають 6-7 пацієнтів та втричі більше стають інвалідами. Ця ситуація є недопустимою й у процесі менеджменту медичним персоналом зумовлює потребу їх контролю, ретельного аналізу, розробки заходів щодо їх попередження й потенційної мінімізації.

Козлюк Юлія

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу ЗУНУ Крисько Ж.Л.)

ЗАГАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ОРГАНІЗАЦІЇ

Управління продуктивністю організації є комплексним процесом, націленим на ефективне його функціонування й досягнення окресленої мети через використання інструментів та методів впливу на всі внутрішні та зовнішні процеси його діяльності, координацію взаємодії структурних підрозділів та персоналу.

Система управління продуктивністю організації враховує конкретні дані економічного, комерційного, екологічного та соціального аналізу. На сьогодні будь яку діяльність підприємства оцінюють через індикатори економічної, екологічної та соціальної ефективності. При цьому кожен цей доданок є вагомим і його негативне значення може призвести до зниження загальної ефективності діяльності підприємства у цілому.

Управління продуктивністю організації доцільно розглядати як безперервний, комплексний та систематичний процес удосконалення організаційної діяльності за допомогою розробки індикаторів ефективності окремих процесів організації. управління ефективністю повинно поєднувати підходи дуалізму, тобто бути водночас комплексним, тобто поєднувати різні аспекти функціональної діяльності та стратегічним задля реалізації і довгострокових цілей діяльності організації.

Превентивний характер системи управління продуктивністю організації зумовлює необхідність притримуватися позиції – preactive, тобто підготовки до забезпечення ефективності діяльності та interactive, тобто викликам, що заважають досягати ефективності.

Удосконалення процесів управління продуктивністю організації потребує застосування комплексу методів вимірювання та кількісного аналізу.

Основними чинниками, які варто враховувати менеджерам для позитивного впливу на виробничу діяльність повинні стати:

- технологія. Технологічні інновації, зокрема сучасні форми інформаційних технологій та автоматизації досить впливають на динаміку та рівень ефективності виробництва. Як ланцюгова реакція вони зумовлюють суттєві зміни у продуктивності й технічному рівні технологічного устаткування, формах й методах організації виробничих процесів, підготовці виробничих кадрів;

- оптимізоване управління матеріалами. Проблема економії й зменшення споживання матеріалів, енергії, сировини має бути під постійним контролем певних фахівців. Завдання ресурсозбереження на виробничих підприємствах може повноцінно вирішуватися через впровадження безвідхідної технології або рециклінгу, збільшення виходу корисної продукції чи енергії з одиниці застосовуваної сировини чи матеріалу, підвищення якості матеріалів шляхом додаткової первинної обробки,

- використання інноваційного устаткування. Цьому чиннику належить одне з ключових місць у програмі підвищення ефективності виробництва. Цьому сприятиме повноцінна організація ремонтно-технічного обслуговування, раціонально складені терміни експлуатації, забезпечення доцільної пропорційності щодо пропускної здатності технологічно пов'язаних виробничих груп, оптимізація процесу планування завантаження в часі, підвищення змінності роботи,

- продуктивність праці, яка значною мірою визначається технікою, методами, особистою майстерністю, компетентностями, відношенням до професійної діяльності та здатністю виконувати виробничі функції,

- відповідність продукції за різними параметрами. Необхідно, щоб запропоновані підприємством до продажу товари з'являлися на споживчому ринку у потрібний час у потрібному місці та за оптимально обґрунтованою ціною. Враховуючи це, підприємство має стежити за тим,

щоб не виникало певних економічних чи організаційних бар'єрів між маркетингом та безпосередньо процесом виробництва.

Використані джерела

1. Батракова Т. І. Управління ефективністю діяльності підприємства – запорука його успішного функціонування. Економічний аналіз: зб. наук. праць . 2015. Том 19. № 2. С. 13-19
2. Левчук Т.М. Кривов'язюк І.В. Проблеми забезпечення ефективності діяльності підприємства та їх вирішення в сучасних концепціях господарювання. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2017. Випуск 23. Частина 2. С. 50–53.
3. Шкільняк М. М., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Крисько Ж.Л., Демків І.О. Менеджмент: навчальний посібник. Тернопіль: Економічна думка, 2023. 238 с.

Косовський Олександр, Монастирська Віра

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Попович Т. М.)

РОЗВИТОК МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ: СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ З УРАХУВАННЯМ ЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ

Сучасні медичні заклади працюють в умовах швидко змінюваного середовища, де зростають вимоги до якості медичних послуг, пацієнтських прав та етичних стандартів. Тому стратегічне планування стає ключовим аспектом розвитку медичних установ [1]. Але для досягнення успішних результатів важливо інтегрувати етичні принципи, які допомагають забезпечити прозорість, гуманність та повагу до кожного пацієнта в процесі надання медичної допомоги.

Етичні принципи, що мають фундаментальне значення для медичних закладів, включають:

1. Принцип поваги до автономії пацієнта - повага до права пацієнта самостійно приймати рішення про своє здоров'я.
2. Принцип ненанесення шкоди - уникання дій, які можуть погіршити стан здоров'я пацієнта.
3. Принцип справедливості - забезпечення рівного доступу до медичних послуг незалежно від соціального, економічного чи іншого статусу.
4. Принцип благодійності - зосередженість на добробуті пацієнта, надання йому найкращих можливих умов для одужання.

Інтеграція цих принципів у процес стратегічного планування допомагає створити систему,